

ביאורים | גבורה - התמודדות מול קושי

"טוב ארך אפים מגבור, ומשל ברוחו מלכד עיר". (משלי)
 בקריאה ראשונית של הפסוק, נשמע שיש לנו כאן שתי קבוצות: 'ארך אפים' ו'מושל ברוחו', כלומר אנשים בעלי גבורה נפשית. ולעומתם, 'גבור' ולכוד עיר, כלומר אנשים בעלי גבורה גופנית. בא שלמה המלך ואומר לנו, 'דעו לכם, שהגבורה הנפשית נעלה וחשובה יותר מאשר הגבורה הגופנית'.
 אבל אפשר גם להסביר את הפסוק אחרת. יכול להיות אדם סבלן ונוח לבריות, אך ייתכן שהטיפוס הזה הוא כל כך 'ארך אפים' משום שאין לו ביטחון עצמי והוא בעצם סובל מרגשי נחיתות. אם תאמר 'מה זה משנה', יאמר לך שלמה המלך שזה משנה מאוד. אין ערך גדול לאדם שהוא בעל מידות טובות כי הוא חסר עמוד שדרה, ולכן קל לו לחייך ולהיות נחמד לכולם. החכמה היא כשצריך לעמוד בניסיון. כשיש לך עמדה מוצקה משלך, ואתה לא מתפרץ בזעם על מי שחולק עליך. במקום שיש קושי, שם יש גבורה. 'טוב ארך אפים – מגיבור', הסבלנות טובה כשהיא נובעת מתוך גבורה, ולא מתוך חולשה ורפיסות. ריבוננו של עולם אינו רוצה אנשים חסרי אופי. הוא רוצה גיבורים.

דברים שבלב | עניו גדול

"יש קפה גם בשבילי?" תוך כדי שאני מכין קפה במוצב הוא נכנס. אני ואודי בלענו את הרוק. היו לו הרבה פלאפלים [דרגות פיקוד] על הכתף, ואנחנו סך הכול חפשיים [חיילים פשוטים].
 הוא הציג את עצמו ואמר שקוראים לו דרוו, ושהוא עומד להיות המח"ט הבא של גזרת חברון. "באתי ללמוד את השטח", אמר וחיוך קטן בזווית פיו.
 "אולי תדבר עם המח"ט הנוכחי", אודי אמר, ואני התפלאתי איך יש לו אומץ להוציא מילה מהפה. "ברור", הוא חייך, "אבל אני רוצה לדבר גם אתכם. אני רוצה לשמוע מה דעתכם. המקום הזה, למשל, שאתם נמצאים בו, זו תצפית טובה?"
 לא האמנו שזה קורה לנו. פעם ראשונה מאז שהתגייסנו שמישהו שואל אותנו מה דעתנו על מה שקורה כאן. למה שלמישהו יהיה אכפת מה אנחנו חושבים על התצפית ב'סמטת סוף העולם'?!
 (מתוך הספר 'וקראתם דרוו' על דרוו ויינברג הי"ד)

את השילוב המנצח בין גדלות וענווה אנו למדים מריבונו של עולם. "בכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה, שם אתה מוצא ענוותנותו. כתוב בתורה: 'כי ה' א-לֵהֶיכֶם הוא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵדֹנָי הָאֲדֹנָיִם הָא-ל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא וְכַתּוּב אַחַר כֵּךְ: 'עֲשֵׂה מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאֶלְמָנָה וְאֶהָב גֵּר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה'". התורה מספרת שהקב"ה הוא גדול ועצום, ועם זאת הוא דואג לאנשים הכי פשוטים והכי נזקקים. המהר"ל מחדד את הדבר. לא רק שגדלות וענווה אינם סותרים, אלא שאין גדלות בלי ענווה! הקב"ה כל כך גדול, ולכן הוא שם לב לכול. לדברים הכי גדולים וגם לכרטיסים הכי קטנים. למצוקות שלנו ולבקשות הכי פשוטות שלנו.
 מנהיג גדול בעם ישראל חייב להיות בעל ענווה. בלי ענווה האדם עסוק בעצמו. חושב איך הוא יתקדם, ואיך הוא ייראה. הוא נמנע מלהתייעץ עם אנשים שקטנים ממנו. הוא אינו מודה בטעויות שעשה, בגלל עודף גאווה. הוא אטום לשינויים. לעומת זאת אדם עניו מבין שהוא רק שליח. שכל הכוחות שלו הם מאת ריבונו של עולם. אין לו נגיעה אישית שמסנוורת אותו. הוא נלחם על האמת ורוצה להשיג את המקסימום שהוא יכול. לשם כך הוא יכול ללכת לחיילים הפשוטים ולהתייעץ אתם בלי להרגיש שזה דבר חריג. זו גדלות.

מהי משמעות המילה 'ברכה'? | הלכות

משמעות לשון 'ברכה' – תוספת וריבוי. כמו שנאמר: "וּבְרַךְ אֶת הַלֶּחֶם", והכוונה יוסיף וירבה את לחמך. וכן נאמר: "וַיִּבְרַךְ וַיְהַרְבֵּךְ וַיַּבְרֵךְ וַיַּרְבֵּךְ וַיַּבְרֵךְ וַיַּרְבֵּךְ וַיַּבְרֵךְ וַיַּרְבֵּךְ וַיַּבְרֵךְ וַיַּרְבֵּךְ...". והכוונה שירבה ויוסיף על פרי בטנך ואדמתך.
 אם כן מה זאת אומרת שאנו מברכים את ה', הלא הוא שלם ואין סופי, ומה אפשר להוסיף ולהרבות בו? אלא שהכוונה לריבוי גילוי שכינתו בעולם, שעל ידי שאנו נהנים מעולמו ויודעים שהכול ממנו, ואומרים זאת, מתווסף גילוי שכינתו בעולם. אם כן באמירת הברכה איננו מתפללים עליו כביכול, אלא מציינים עובדה, שבזה שאנו יודעים שהכול בא ממנו, מתרבה גילוי בעולם.
 מתוך כך שבכל ברכה וברכה יש גילוי שכינה נוסף בעולם, מתווספים על ידי כך חיים לעולם, שכן חיי העולם וכל אשר בו תלויים בקשר של העולם אל הבורא, מקור החיים. הרי שבכל ברכה שאנו מברכים נוצר צינור של שפע, שדרכו יורדים טללי ברכה וחיים אל העולם. (מתוך 'פניני הלכה' ברכות ג, א)

איזהו גיבור? זהו הכובש את יצרו, דהיינו שמעביר על מידותיו ואינו נוקם ונוטר. (מראה יחזקאל)

